

62013CJ0266

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 19. marca 2015 (*1)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálne zabezpečenie — Nariadenie (EHS) ?. 1408/71 — Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb — Štátny príslušník členského štátu, v ktorom má bydlisko, zamestnaný ako pracovník na palube plavidla na kladenie potrubí plaviaceho sa pod vlajkou iného tretieho štátu — Pracovník pôvodne zamestnaný podnikom so sídlom v Holandsku a následne podnikom so sídlom vo Švajčiarsku — Práca vykonávaná postupne na kontinentálnom šelfe patriacom tretiemu štátu, v medzinárodných vodách a na časti kontinentálneho šelfu patriacej určitým členským štátom — Osobná pôsobnosť uvedeného nariadenia — Určenie uplatniteľných právnych predpisov“

Vo veci C-266/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) z 12. apríla 2013 a doručený Súdnemu dvoru 15. mája 2013, ktorý súvisí s konaním:

L. Kik

proti

Staatssecretaris van Financiën,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Vajda, A. Rosas, E. Juhász a D. Šváby (spravodajca),

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. júla 2014,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

—

L. Kik, v zastúpení: H. Menger,

—

holandská vláda, v zastúpení: B. Koopman, M. Bulterman, C. Schillemans a M. Gijzen, splnomocnené zástupkyne,

—

Európska komisia, v zastúpení: M. van Beek a J. Enegren, splnomocnení zástupcovia,
po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. októbra 2014,
vyhlásil tento

Rozsudok

1

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999 (Ú. v. ES L 38, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 335) (ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).

2

Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi pánom Kikom a Staatssecretaris van Financiën (štátny tajomník ministerstva financií), ktorého predmetom je účasť pána Kika vo všeobecnom systéme holandského sociálneho poistenia v období od 1. júna do 24. augusta 2004.

Právny rámec

Medzinárodné právo

3

Dohovor Organizácie Spojených národov o morskom práve, podpísaný v Montego Bay (Jamajka) 10. decembra 1982, ktorý nadobudol platnosť 16. novembra 1994, bol ratifikovaný Holandským kráľovstvom 28. júna 1996 a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska 25. júla 1997, a schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 98/392/ES z 23. marca 1998 (Ú. v. ES L 179, s. 1; Mim. vyd. 04/003, s. 260) (ďalej len „dohovor o morskom práve“).

4

Tento dohovor v článku 60, nazvanom „Umelé ostrovy, zariadenia a stavby vo výlučnej ekonomickej zóne“, stanovuje:

„1. Vo výlučnej ekonomickej zóne bude mať pobrežný štát výlučné právo budovať, povoľovať a riadiť stavbu, činnosť, prevádzku a používanie:

a)

umelých ostrovov,

b)

zariadení a stavieb pre účely predvídané v článku 56 a pre iné hospodárske účely,

c)

zariadení a stavieb, ktoré môžu zasahovať do výkonu práv pobrežného štátu v zóne.

2. Pobrežný štát bude mať výlučnú jurisdikciu nad takýmito umelými ostrovmi, zariadeniami a stavbami vrátane jurisdikcie, s prihliadnutím na colné, fiškálne, zdravotnícke, bezpečnostné a prisťahovalecké predpisy.

...

5

Článok 77 dohovoru o morskom práve, nazvaný „Práva pobrežného štátu nad kontinentálnym šelfom“, stanovuje:

„1. Pobrežný štát vykonáva nad kontinentálnym šelfom zvrchované práva prieskumu a využívania jeho prírodných zdrojov.

2. Práva uvedené v odseku 1 sú výhradné v tom zmysle, že ak nevykonáva pobrežný štát prieskum kontinentálneho šelfu alebo nevyužíva jeho prírodné zdroje, nemôže nikto vykonávať takúto činnosť bez výslovného súhlasu pobrežného štátu.

3. Práva pobrežného štátu nad kontinentálnym šelfom nezávisia na okupácii skutočnej alebo fiktívnej, alebo na akomkoľvek výslovnom prehlásení.

...

6

Podľa článku 79 tohto dohovoru s názvom „Podmorské káble a diaľkové potrubia na kontinentálnom šelfe“:

„1. Všetky štáty sú oprávnené kladť podmorské káble a diaľkové potrubia na kontinentálnom šelfe v súlade s ustanoveniami tohto článku.

2. Pobrežný štát nemôže brániť kladeniu alebo údržbe káblov alebo diaľkových potrubí na kontinentálnom šelfe, s výhradou svojho práva vykonávať rozumné opatrenia pre prieskum kontinentálneho šelfu, využívania jeho prírodných zdrojov a zabránenia, obmedzenia a kontrole znečisťovania z potrubí.

3. Vytýčenie smerov kladenia takýchto diaľkových potrubí na kontinentálnom šelfe podlieha súhlasu pobrežného štátu.

4. Nič v tejto časti sa nedotýka práva pobrežného štátu určiť podmienky pre kladenie káblov alebo diaľkových potrubí vystupujúcich na jeho území alebo do jeho pobrežného mora, alebo jeho jurisdikciu nad káblami alebo diaľkovými potrubiami vybudovanými alebo používanými v súvislosti s prieskumom jeho kontinentálneho šelfu, alebo využívaním jeho prírodných zdrojov, alebo používaním umelých ostrovov, zariadení alebo stavieb podliehajúcich jeho jurisdikcii.

...

7

Článok 80 dohovoru o morském práve, nazvaný „Umelé ostrovy, zariadenia a stavby na kontinentálnom šelfe“, stanovuje, že Článok 60 bude mutatis mutandis použitý na umelé ostrovy, zariadenia a stavby na kontinentálnom šelfe.

Právo Únie

8

Nariadenie č. 1408/71 sa opiera predovšetkým o Článok 51 Zmluvy o EHS (zmenený na Článok 51 Zmluvy o ES a neskôr zmenený na Článok 42 ES), ktorému v súvislosti zodpovedá Článok 48 ZFEÚ. Tieto články sa týkajú predovšetkým koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia členských štátov a platby za plnenia v rámci týchto koordinovaných systémov. V nadväznosti na tento právny základ uvedené nariadenie obsahuje okrem iného nasledujúce odôvodnenia:

„keďže ustanovenia o koordinácii vnútroštátnych právnych predpisov sociálneho zabezpečenia patria do rámca voľného pohybu pracovníkov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi členských štátov a musia sa podieľať na zlepšovaní ich životnej úrovne a podmienok zamestnanosti;

...

keďže kvôli značným rozdielom, existujúcim medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi v súvislosti s osobami, na ktoré sa vzťahujú, zdá sa výhodnejšie prijať zásadu, že toto nariadenie sa bude vzťahovať na všetky osoby poistené v rámci systému sociálneho zabezpečenia pre zamestnancov a samostatne zárobkovo činné osoby alebo na samotnom základe zamestnaneckého vzťahu alebo vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti;

keďže je nevyhnutné rešpektovať zvláštne charakteristiky vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia a vypracovať len systém koordinácie;

...

keďže na zamestnancov a samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré sa pohybujú v rámci spoločenstva, sa má vzťahovať systém sociálneho zabezpečenia iba jedného členského štátu, aby sa predišlo prekryvaniu uplatňovaných právnych predpisov rôznych členských štátov a komplikáciám, ktoré by mohli z tohto plynúť;

...

keďže hľadisko zaručenia [keďže na zaručenie – neoficiálny preklad] rovnakého zaobchádzania so všetkými pracovníkmi, ktorí sú zamestnaní na území členského štátu, tak úprimne, ako je to možné, je vhodné za právne predpisy, ktoré sa majú uplatňovať, určiť [je vhodné ako všeobecné pravidlo stanoviť, že sa uplatnia – neoficiálny preklad] právne predpisy toho členského štátu, v ktorom je osoba v zamestnaneckom vzťahu alebo vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť;

keďže v určitých situáciách, ktoré odôvodňujú uplatnenie iných kritérií, je možná výnimka z tohto všeobecného pravidla;

...“

9

Podľa článku 1 nariadenia č. 1408/71:

„Na účely tohto nariadenia:

a)

„zamestnanec“ a „samostatne zárobkovo činná osoba“ znamená:

i)

každú osobu povinne alebo voliteľne nepretržite poistenú pre prípad jednej alebo viacerých udalostí pokrytých časťami systému sociálneho zabezpečenia pre zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby alebo v rámci osobitného systému pre štátnych zamestnancov;

...“

10

Článok 2 tohto nariadenia, nazvaný „Osoby, na ktoré sa nariadenie vzťahuje“, v odseku 1 stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby alebo študentov, na ktoré sa vzťahuje alebo sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov a ktoré sú štátnymi príslušníkmi jedného z členských štátov, alebo ktoré sú osobami bez štátnej príslušnosti, alebo utečencami s bydliskom na území jedného z členských štátov, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých.“

11

Hlava II nariadenia č. 1408/71 obsahuje články 13 až 17a, ktoré sa týkajú určenia uplatniteľných právnych predpisov. Uvedený článok 13 najprv vo svojom odseku 1 stanovuje pravidlo, podľa ktorého osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, v zásade podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu, a následne uvádza:

„2. Pokiaľ články 14 až 17 neustanovujú inak:

a)

na osobu zamestnanú na území jedného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu alebo ak sa sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo fyzickej osoby, ktorá ho zamestnáva, nachádza na území iného členského štátu;

...

c)

na osobu zamestnanú na palube plavidla plávajúceho pod vlajkou členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto členského štátu;

...

f)

na osobu, ktorá prestane podliehať právnym predpisom členského štátu, bez toho, aby sa na ňu začali vzťahovať právne predpisy iného členského štátu v súlade s jedným z pravidiel

stanovených v predchádzajúcich odsekoch alebo v súlade s jednou z výnimiek alebo jedným z osobitných ustanovení, ktoré sú uvedené v ?lánkoch 14 až 17, sa budú vzťahovať právne predpisy ?lenského štátu, na území ktorého má bydlisko, a budú sa na ňu vzťahovať iba tieto predpisy.“

12

?lánok 14 nariadenia ?. 1408/71, nazvaný „Osobitné pravidlá, ktoré sa vzťahujú na osoby vykonávajúce závislú ?innos?, okrem námorníkov“, obsahuje nasledujúce ustanovenia:

„?lánok 13 ods. 2 písm. a) sa použije s nasledujúcimi výnimkami a výhradami:

...

2.

Osoba, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých ?lenských štátov, podlieha právnym predpisom, ktoré sú takto určené:

a)

Osoba, ktorá patrí k cestujúcemu alebo lietajúcemu personálu podniku, ktorý si prenajíma alebo na svoj vlastný ú?et prevádzkuje medzinárodnú prepravu cestujúcich alebo tovaru po železnici, ceste, letecky alebo po vnútrozemských vodných cestách a má svoje sídlo alebo miesto podnikania na území ?lenského štátu, podlieha právnym predpisom tohto druhého štátu s nasledujúcimi obmedzeniami:

i)

ak má podnik pobo?ku alebo stále zastúpenie na území ?lenského štátu, iného ako je štát, v ktorom má svoje sídlo alebo miesto podnikania, osoba zamestnaná takou pobo?kou alebo stálym zastúpením podlieha právnym predpisom ?lenského štátu, na území ktorého sa takáto pobo?ka alebo stále zastúpenie nachádza;

ii)

ak je osoba zamestnaná najmä na území ?lenského štátu, v ktorom má bydlisko, podlieha právnym predpisom tohto štátu aj vtedy, ak podnik, ktorý ho zamestnáva, nemá sídlo alebo miesto podnikania alebo pobo?ku alebo stále zastúpenie na tomto území;

b)

Osoba iná, než uvedená pod písm. a), podlieha:

i)

právnym predpisom ?lenského štátu, na území ktorého má bydlisko, ak vykonáva svoju ?innos? ?iasto?ne na tomto území alebo pre viaceré podniky alebo viacerých zamestnávateľov, ktorí majú svoje sídla alebo miesta podnikania na území rôznych ?lenských štátoch;

ii)

právnym predpisom členského štátu, na území ktorého sa nachádza sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo fyzickej osoby, ktorý ju zamestnáva, ak nemá bydlisko na území žiadneho členského štátu, kde vykonáva svoju činnosť.

...“

13

Článok 14b nariadenia č. 1408/71, ktorý zavádza osobitné pravidlá pre námorníkov, stanovuje:

„Článok 13 ods. 2 písm. c) sa použije s nasledujúcimi výnimkami a výhradami:

...

4.

Osoba, ktorá je zamestnaná na palube plavidla, ktoré sa plaví pod vlajkou členského štátu, a je odmeňovaná za túto prácu podnikom alebo osobou, ktorých sídlo alebo miesto podnikania je na území druhého členského štátu, podlieha právnym predpisom druhého členského štátu, ak má bydlisko na území tohto štátu; podnik alebo osoba, ktorá vypláca odmenu, sa bude považovať na účely uvedených právnych predpisov za zamestnávateľa.“

14

Podľa článku 15 tohto nariadenia s názvom „Pravidlá týkajúce sa dobrovoľného poistenia alebo voliteľného nepretržitého poistenia“:

„1. Články 13 až 14d sa nevzťahujú na dobrovoľné poistenie alebo voliteľné nepretržité poistenie s výnimkou prípadu, pokiaľ v súvislosti s jednou z častí uvedených v článku 4 v ktoromkoľvek členskom štáte existuje len dobrovoľný systém poistenia.

2. Ak má uplatnenie právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátoch za následok prekrytie poistenia:

—

pri systéme povinného poistenia a jedného alebo viacerých systémov dobrovoľného alebo voliteľného nepretržitého poistenia sa na dotknutú osobu vzťahuje výlučne systém povinného poistenia,

...“

15

Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb, podpísaná v Luxemburgu 21. júna 1999, schválená v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady a Komisie 2002/309/ES, Euratom, o dohode o vedeckej a technologickej spolupráci zo 4. apríla 2002 o uzavretí siedmich dohôd so Švajčiarskou konfederáciou (Ú. v. ES L 114, s. 1; Mim. vyd. 11/041, s. 89) (ďalej len „dohoda medzi ES a Švajčiarskom“), v článku 8 stanovuje:

„Zmluvné strany zabezpečia koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia podľa prílohy II, aby dosiahli najmä:

a)

rovnosť zaobchádzania;

b)

určenie uplatniteľných právnych predpisov;

c)

započítanie všetkých dôb poistení zohľadnených podľa rozličných vnútroštátnych právnych úprav na účely získania a zachovania nároku na dávky a výpočtu výšky dávok;

d)

vyplácanie dávok osobám, ktoré majú bydlisko na území zmluvných strán;

e)

vzájomnú administratívnu pomoc a spoluprácu medzi orgánmi a inštitúciami.“ [neoficiálny preklad]

16

Príloha II dohody medzi ES a Švajčiarskom, pokiaľ ide o koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia, v článku 1 stanovuje:

„1. Zmluvné strany sa v súvislosti s koordináciou systémov sociálneho zabezpečenia dohodli, že budú vzájomne uplatňovať akty Spoločenstva, na ktoré sa v tejto dohode odkazuje, platné k dátumu podpísania tejto dohody a v znení zmien a doplnení vyplývajúcich z oddielu A tejto prílohy, alebo pravidlá rovnocenné takýmto aktom.

2. Pojem ‚členský(é) štát(y)‘ obsiahnutý v právnych aktoch, na ktoré sa odkazuje v oddiele A tejto prílohy [sa chápe tak, že] okrem štátov, na ktoré sa vzťahujú príslušné akty Spoločenstva, zahŕňa aj Švajčiarsko.“ [neoficiálny preklad]

17

Oddiel A uvedenej prílohy odkazuje okrem iného na nariadenie EÚ 1408/71.

18

Nariadenie EÚ 1408/71 bolo nahradené nariadením (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72), ktoré nadobudlo platnosť 1. mája 2010, odkedy bolo nariadenie EÚ 1408/71 zrušené. Príloha II dohody medzi ES a Švajčiarskom bola aktualizovaná rozhodnutím spoločného výboru zriadeného na základe dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej, o voľnom pohybe osôb EÚ 1/2012 z 31. marca 2012, ktorým sa nahrádza príloha II k tejto dohode o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 103, s. 51), pričom toto rozhodnutie nadobudlo účinnosť 1. apríla 2012. Uvedená príloha od tohto momentu odkazuje na nariadenie EÚ 883/2004. Napriek tomu sa skutočnosti, ktoré nastali pred nadobudnutím účinnosti tohto rozhodnutia, naďalej spravujú nariadením EÚ 1408/71, na základe článku 90 ods. 1 nariadenia EÚ 883/2004, podľa ktorého nariadenie EÚ 1408/71 zostáva v platnosti a naďalej má právny účinok na účely okrem iného dohody medzi ES a Švajčiarskom, pokiaľ táto dohoda nebola upravená, a na základe prílohy II

oddielu A bodu 3 uvedenej dohody v zmenenom a doplnenom znení, ktoré stále odkazuje na nariadenie ?. 1408/71, „ak ide o prípady, ktoré nastali v minulosti“.

Holandské právo

19

Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa holandských právnych predpisov o všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia je všeobecným pravidlom, že zamestnanci s bydliskom v Holandsku sú povinne poistení v rozlíšených odvetviach tohto systému. Výnimčne, podľa článku 12 ods. 1 nariadenia o rozšírení a zúžení okruhu osôb poistených v systéme sociálneho zabezpečenia z roku 1999 (Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen 1999), sa toto poistenie ukončí v prípade práce mimo Holandska trvajúcej nepretržite aspoň tri mesiace, pokiaľ sa táto práca nevykonáva v rámci pracovného pomeru so zamestnávateľom, ktorý má sídlo v tomto členskom štáte. Holandská vláda doplnila, že nariadenie o povinnom poistení námorníkov (Besluit verzekeringsplicht zeevarenden) rovnako stanovuje, že ak námorník, ktorý má bydlisko v niektorom členskom štáte, vykonáva činnosť na palube plavidla plaviaceho sa pod vlajkou tretieho štátu, ktorý nie je zmluvným štátom Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3), na zamestnávateľa so sídlom v Holandsku sa uplatňujú holandské právne predpisy o sociálnom zabezpečení zamestnancov.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

20

Pán Kik, holandský štátny príslušník s bydliskom v Holandsku, pracoval v priebehu roku 2004 na plavidle na kladenie potrubí, ktoré sa plavilo pod panamskou vlajkou. Do 31. mája 2004 bol zamestnaný v spoločnosti so sídlom v Holandsku a podliehal všeobecnému systému sociálneho zabezpečenia tohto členského štátu. Od 1. júna 2004 vykonával tú istú činnosť ako zamestnanec spoločnosti so sídlom vo Švajčiarsku. Jeho plat naďalej podliehal holandskej dani z príjmov. V súlade s holandskou právnou úpravou sa poistenie v uvedenom všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia ukončí v prípade práce mimo Holandska trvajúcej nepretržite aspoň tri mesiace pre zamestnávateľa, ktorý nemá sídlo v tomto členskom štáte.

21

Kľúčovou v spore vo veci samej je otázka, či s ohľadom na nariadenie ?. 1408/71 bol pán Kik za obdobie od 1. júna do 24. augusta 2004 povinný platiť poistné do holandského systému sociálneho zabezpečenia. Počas tohto obdobia sa plavidlo, na ktorom pracoval, postupne nachádzalo na kontinentálnom šelfe patriacom tretiemu štátu, v medzinárodných vodách a na časti kontinentálneho šelfu patriacej určitým členským štátom (Holandsko a Spojené kráľovstvo).

22

Pán Kik sa domnieva, že z nariadenia ?. 1408/71 vyplýva, že počas uvedeného obdobia nespadal do holandského systému sociálneho zabezpečenia.

23

Proti rozhodnutiu na poslednom stupni, ktoré potvrdilo povinnosť platiť poistné do holandského systému sociálneho zabezpečenia za relevantné obdobie, podal pán Kik kasačný opravný prostriedok na Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska), ktorý skúma otázku uplatniteľnosti tohto nariadenia.

24

Tento súd sa v prvom rade zamýšľa, či sa uvedené nariadenie vzťahuje výlučne na migrujúcich pracovníkov, a ak áno, či môže byť pán Kik považovaný za takéhoto pracovníka vzhľadom na miesta, kde svoju činnosť počas sporného obdobia postupne vykonával, vzhľadom na špecifickú povahu plavidla, na palube ktorého pracoval, a vzhľadom na kvalifikáciu v zmysle dohovoru o morskom práve, ako aj prípadne na miesto určenia kladených potrubí.

25

Vnútroštátny súd sa konkrétne pýta, či v období, v ktorom sa dotknuté plavidlo nachádzalo na časti kontinentálneho šelfu patriacej Holandsku alebo Spojenému kráľovstvu, mal byť pán Kik považovaný za pracovníka vykonávajúceho svoju činnosť na území týchto členských štátoch. V závislosti od odpovede na túto otázku by sa potom malo konštatovať, či počas celého sporného obdobia alebo jeho veľkej časti dotknutá osoba pracovala mimo územia Európskej únie a nemožno ju považovať za migrujúceho pracovníka, ktorý z tohto titulu patrí do osobnej pôsobnosti nariadenia č. 1408/71.

26

Vnútroštátny súd s odkazom na rozsudok Aldewereld (C-60/93, EU:C:1994:271) sa však domnieva, že aj v prípade vykonávania pracovnej činnosti mimo územia Európskej únie vedie existencia dostatočne úzkej väzby s týmto územím k uplatneniu ustanovení hlavy II tohto nariadenia na pracovníka so štátnou príslušnosťou niektorého členského štátu.

27

V tejto súvislosti relevantné faktory väzby pozoruje tak vo vzťahu k Švajčiarskej konfederácii – štátu, ktorý je na účely nariadenia č. 1408/71 považovaný za členský štát – (miesto sídla zamestnávateľa), ako aj vo vzťahu k územiu Únie (výber dane z príjmov v Holandsku, prípadne práca na území Holandského kráľovstva a Spojeného kráľovstva, ak dotknutá práca na palube plavidla na kladenie potrubí vykonávaná na časti kontinentálneho šelfu patriacej týmto členským štátom je považovaná za prácu na ich území). Pokiaľ ide o posledný faktor, je za predpokladu, že je relevantný, potrebné zistiť, či má byť zohľadnený výlučne za obdobia, keď plavidlo pôsobilo na časti kontinentálneho šelfu patriacej uvedeným členským štátom, alebo za celé sporné obdobie, čo by mohlo eventuálne závisieť od skutočností, či to bolo alebo nebolo naplánované od počiatku.

28

Pokiaľ pán Kik patrí do osobnej pôsobnosti nariadenia č. 1408/71, a teda bolo potrebné uplatniť pravidlá nachádzajúce sa v hlave II tohto nariadenia s cieľom určiť uplatniteľné právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia, vnútroštátny súd sa pýta, ktoré pravidlo je relevantné.

29

Vnútroštátny súd sa domnieva, že miesto výkonu práce je dôležitým faktorom, a že je preto v tejto súvislosti nevyhnutné tiež zistiť, či má byť závislá činnosť, ktorá je vykonávaná na palube plavidla na kladenie potrubí na časti kontinentálneho šelfu patriacej niektorému členskému štátu,

považovaná za prácu vykonávanú na území tohto členského štátu.

30

V prípade zápornej odpovede sa pravidlá nachádzajúce sa v uvedenej hlave II ako také neuplatnia. Keďže je neprípustné, aby pracovník, na ktorého sa vzťahuje nariadenie č. 1408/71, nepodliehal žiadnemu systému sociálneho zabezpečenia, bude potrebné určiť najrelevantnejší faktor väzby. Bydlisko pracovníka v prejednávanej veci treba vylúčiť, keďže spis neobsahuje žiadnu informáciu o akejkoľvek súvislosti medzi bydliskom a pracovným vzťahom. Rovnaké platí aj pre miesto zdanenia príjmov z pracovnej činnosti, keďže nariadenie č. 1408/71 tento faktor vonkoncom nezohľadňuje. Vylučovacou metódou možno osobitný význam pripísať miestu sídla zamestnávateľa, na ktoré v tejto súvislosti odkazuje rozsudok Aldewereld (EU:C:1994:271).

31

Za predpokladu, že závislá činnosť vykonávaná na palube plavidla na kladenie potrubí na časti kontinentálneho šelfu patriacej členskému štátu má byť považovaná za činnosť vykonávanú na území tohto členského štátu, Hoge Raad der Nederlanden zvažuje dve možné riešenia.

32

Prvé riešenie by spočívalo v uplatnení základného pravidla uvedeného v článku 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71, ktoré určuje relevantné právne predpisy na základe miesta zamestnania, a teda v uplatnení právnych predpisov Holandska a Spojeného kráľovstva pre obdobie, počas ktorých malo byť zamestnanie vykonávané na území každého z týchto členských štátov, pričom švajčiarske právne predpisy by sa uplatňovali pre zvyšné obdobie z rovnakých dôvodov, ako boli uvedené v bode 30 tohto rozsudku.

33

V zmysle druhého navrhovaného riešenia by sa predpokladalo, že zamestnanie bolo obvykle vykonávané na území niektorých členských štátov v zmysle článku 14 ods. 2 tohto nariadenia, a teda by sa použilo pravidlo uvedené v prvej časti tohto odseku 2 písm. b) i), čo by viedlo k uplatneniu právneho poriadku členského štátu bydliska, ak je činnosť čiastočne vykonávaná na tomto území.

34

Vnútroštátny súd sa domnieva, že skutočnosť, že článok 14 nariadenia č. 1408/71, ako z jeho názvu vyplýva, obsahuje osobitné pravidlá, ktoré sa vzťahujú na osoby vykonávajúce závislú činnosť, okrem námorníkov, nemôže byť rozhodujúca, keďže článok 14b tohto nariadenia, v ktorom sa nachádzajú osobitné pravidlá pre námorníkov, neobsahuje žiadne ustanovenie uplatniteľné v prejednávanej veci.

35

Na druhej strane sa pýta na rozdiel, ktorý treba vidieť medzi touto situáciou a situáciou, keď je závislá činnosť najprv vykonávaná v jednom členskom štáte a následne v inom členskom štáte, upravenou článkom 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71, pretože v skutočnosti dve činnosti nemôžu byť nikdy vykonávané v jednom momente tou istou osobou. V dôsledku toho výraz „je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov“ použitý v uvedenom článku 14 ods. 2 tohto nariadenia zahŕňa rovnako činnosť vykonávanú postupne na území niektorých členských štátov. Veľmi reštriktívny výklad tohto výrazu by obmedzoval voľný pohyb pracovníkov, keďže by znamenal, že pracovníci, na ktorých sa nevzťahuje toto osobitné pravidlo

uvedené v tomto článku 14 ods. 2, by podliehali článku 13 ods. 2 písm. a) uvedeného nariadenia a z toho dôvodu by boli vystavení častým zmenám právnych predpisov, ktoré sú na nich uplatniteľné.

36

Za týchto okolností Hoge Raad der Nederlanden rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1.

a)

Majú sa pravidlá o osobnej pôsobnosti nariadenia č. 1408/71 a pravidlá, ktoré určujú územnú pôsobnosť pravidiel na určenie uplatniteľných právnych predpisov v hlave II nariadenia, vykladať v tom zmysle, že tieto určovacie pravidlá sú uplatniteľné v prípade, akým je prejednávaný prípad, v ktorom ide o pracovníka s bydliskom v Holandsku, ktorý je holandským štátnym príslušníkom, predtým bol v Holandsku jednoznačne povinne poistený, pracuje ako námorník pre zamestnávateľa so sídlom vo Švajčiarsku, svoju prácu vykonáva na palube plavidla na kladenie potrubí, ktoré sa plaví pod panamskou vlajkou, a túto činnosť najprv vykonával mimo územia Únie (asi tri týždne na kontinentálnom šelfe Spojených štátov a približne dva týždne v medzinárodných vodách) a potom na kontinentálnom šelfe Holandska (obdobie v dĺžke jedného mesiaca a približne jedného týždňa) a Spojeného kráľovstva (obdobie v dĺžke asi jedného týždňa), kým príjmy, ktoré tým dosiahol, podliehajú holandskej dani z príjmov?

b)

V prípade kladnej odpovede, uplatňuje sa nariadenie č. 1408/71 len počas dní, v ktorých dotknutá osoba pracovala na kontinentálnom šelfe členského štátu Únie, alebo aj počas obdobia, ktoré týmto dňom predchádzalo, keď dotknutá osoba pracovala na iných miestach mimo územia Únie?

2.

Ak sa nariadenie č. 1408/71 uplatňuje na takéhoto pracovníka, ktorý právny poriadok alebo ktoré právne poriadky určuje nariadenie ako uplatniteľný(é)?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

37

Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa nariadenie č. 1408/71 má vykladať v tom zmysle, že pracovník, akým je pán Kik, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, kde má bydlisko a kde sú jeho príjmy zdaňované, pracuje na plavidle na kladenie potrubí plaviacom sa pod vlajkou tretieho štátu na rozlíšených miestach vo svete, okrem iného na časti kontinentálneho šelfu patriacej určitým členským štátom, a bol pôvodne zamestnaný podnikom so sídlom v členskom štáte svojho bydliska, zmení zamestnávateľa a následne je zamestnávaný podnikom so sídlom vo Švajčiarsku, pričom naďalej má bydlisko v tom istom členskom štáte a naďalej sa plaví na tom istom plavidle, patrí do osobnej pôsobnosti tohto nariadenia.

38

V tejto súvislosti je po prvé potrebné vychádzať z toho, že podľa článku 2 ods. 1 nariadenia č.

1408/71 sa toto nariadenie vzťahuje okrem iného na zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje alebo sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov a ktorí sú štátnymi príslušníkmi jedného z členských štátov.

39

Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že tak to bolo v prípade pána Kika počas predmetného obdobia. Pán Kik je totiž holandským štátnym príslušníkom a počas tohto obdobia bol poisteným vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia v Holandsku z titulu svojho bydliska v tomto členskom štáte. Okrem toho, pokiaľ v spore vo veci samej ide o otázku, či pán Kik podliehal počas uvedeného obdobia holandskej alebo švajčiarskej právnej úprave, nebolo spochybňované, že by podliehal niektorej z týchto úprav.

40

Po druhé je potrebné konštatovať, že zamestnanie vykonávané na palube plavidla na kladenie potrubí môže byť považované za zamestnanie vykonávané na území určitého členského štátu, iba ak sa toto plavidlo nachádza na úasti kontinentálneho šelfu patriacej tomuto členskému štátu.

41

Jurisdikcia, ktorú článok 79 ods. 4 dohovoru o morskom práve priznáva pobrežnému štátu, sa totiž obmedzuje iba na káble a diaľkové potrubia vybudované alebo používané v súvislosti s prieskumom jeho kontinentálneho šelfu alebo využívaním jeho prírodných zdrojov, a teda nezahŕňa plavidlo využívané na kladenie káblov alebo diaľkových potrubí. Okrem toho takéto plavidlo nemožno považovať za „umelý ostrov“, „zariadenie“ ani za „stavbu“ nachádzajúcu sa na kontinentálnom šelfe v zmysle článku 80 tohto dohovoru. V každom prípade z návrhu na začatie prejudiciálneho konania nevyplýva, že by potrubia kladené plavidlom, na ktorom pracoval pán Kik počas obdobia, kedy sa nachádzal na úasti kontinentálneho šelfu patriacej určitým členským štátom, boli určené na prieskum kontinentálneho šelfu alebo využívanie jeho prírodných zdrojov.

42

V situácii pána Kika však tvrdenie, že zamestnanie vykonávané na palube plavidla na kladenie potrubí nemôže byť považované za zamestnanie vykonávané na území určitého členského štátu, ani ak sa toto plavidlo nachádza na úasti kontinentálneho šelfu patriacej tomuto členskému štátu, nemôže samo osebe spochybniť uplatniteľnosť nariadenia č. 1408/71. Samotná okolnosť, že zamestnanie je vykonávané mimo územia Únie, totiž nepostačuje na to, aby sa neuplatňovali pravidlá Únie o voľnom pohybe pracovníkov, pokiaľ si pracovný vzťah zachováva dostatočne úzku väzbu s územím Únie (rozsudok Aldewereld, EU:C:1994:271, bod 14).

43

V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že dostatočne úzka väzba medzi dotknutým pracovným vzťahom a územím Únie vyplýva najmä z okolnosti, že občana Únie s bydliskom v členskom štáte zamestnával podnik usadený v inom členskom štáte, pre ktorý vykonáva svoje činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Petersen, C-544/11, EU:C:2013:124, bod 42).

44

Ako zdôraznil generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, práca vykonávaná pánom Kikom v dotknutom období vykazuje niektoré faktory väzby s územím Holandského kráľovstva a s územím Švajčiarskej konfederácie, ktorá je na účely nariadenia č. 1408/71 považovaná za členský štát. V tejto súvislosti postačí uviesť, že pán Kik mal bydlisko v Holandsku a sídlo jeho

zamestnávajú a sa nachádzalo vo Švajčiarsku.

45

Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné na prvú otázku odpovedať tak, že nariadenie ?. 1408/71 sa má vykladať v tom zmysle, že pracovník, akým je pán Kik, ktorý je štátnym príslušníkom ?lenského štátu, kde má bydlisko a kde sú zdaňované jeho príjmy, pracuje na plavidle na kladenie potrubí plaviacom sa pod vlajkou tretieho štátu na rozličných miestach vo svete, okrem iného na ?asti kontinentálneho šelfu patriacej ur?itým ?lenským štátom, a bol pôvodne zamestnaný podnikom so sídlom v ?lenskom štáte svojho bydliska, zmení zamestnávajú a a následne je zamestnávaný podnikom so sídlom na území Švajčiarskej konfederácie, pričom na?alej má bydlisko v tom istom ?lenskom štáte a na?alej sa plaví na tom istom plavidle, patrí do osobnej pôsobnosti tohto nariadenia.

O druhej otázke

46

Svojou druhou otázkou, ktorá bola položená pre prípad, že nariadenie ?. 1408/71 je uplatniteľné na pracovníka, akým je pán Kik, a teda má byť zodpovedaná, sa vnútroštátny súd pýta, ktorý právny poriadok je ustanoveniami o ur?ení uplatniteľných právnych predpisov obsiahnutými v hlave II tohto nariadenia označený za uplatniteľný na takéhoto pracovníka.

47

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že pokiaľ osoba patrí do osobnej pôsobnosti nariadenia ?. 1408/71, tak ako je vymedzená v ?lánku 2 tohto nariadenia, v zásade sa uplatní pravidlo výlučnosti stanovené v ?lánku 13 ods. 1 tohto nariadenia a relevantný právny poriadok sa ur?í v súlade s ustanoveniami hlavy II tohto nariadenia (rozsudok Aldewereld, EU:C:1994:271, bod 10).

48

V bode 11 uvedeného rozsudku Súdny dvor konštatoval, že žiadne z ustanovení hlavy II nariadenia sa priamo nevz?ahuje na situáciu pracovníka, ktorý, hoci bol zamestnaný podnikom Únie, nevykonáva na území Únie nijakú ?innosť, keďže pracuje výlučne na území tretieho štátu.

49

Rovnako sa musí posudzovať situácia pracovníka zamestnaného podnikom Únie, aby pracoval na plavidle plaviacom sa pod vlajkou tretieho štátu.

50

Platí to bez oh?adu na to, že po období, ktoré je relevantné v rámci uvedeného rozsudku, bolo zavedené ustanovenie ?lánku 13 ods. 2 písm. f) nariadenia ?. 1408/71, podľa ktorého na osobu, ktorá prestane podliehať právnym predpisom ?lenského štátu, bez toho, aby sa na ňu za?ali vz?ahovať právne predpisy iného ?lenského štátu v súlade s iným ustanovením hlavy II tohto nariadenia, sa budú vz?ahovať právne predpisy ?lenského štátu, na území ktorého má bydlisko.

51

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že skutočnosť, že sa prestanú uplatňovať právne predpisy ?lenského štátu, predstavuje podmienku uplatnenia tohto ustanovenia, a že samotné toto ustanovenie nedefinuje podmienky, za ktorých právne predpisy ?lenského štátu prestanú byť

uplatniteľné (pozri rozsudok Komisia/Belgicko, C-347/98, EU:C:2001:236, bod 31). Ako Súdny dvor uviedol najmä v bode 33 rozsudku van Pommeren/Bourgondiën (C-227/03, EU:C:2005:431), stanovenie týchto podmienok je vecou vnútroštátnych právnych predpisov každého členského štátu.

52

Ako sa totiž spresňuje v článku 10b nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 (Ú. v. ES L 74, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 83), v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97, dátum a podmienky, za ktorých sa právne predpisy členského štátu prestanú uplatňovať na osobu uvedenú v článku 13 ods. 2 písm. f) nariadenia č. 1408/71, sa určujú v súlade s ustanoveniami týchto právnych predpisov.

53

Podľa holandského práva sa právne predpisy tohto členského štátu v oblasti sociálneho zabezpečenia naďalej uplatňovali na pána Kika počas celého sporného obdobia. Keďže podmienka zastavenia uplatňovania právnych predpisov členského štátu nie je splnená, článok 13 ods. 2 písm. f) nariadenia č. 1408/71 sa nevzťahuje na situáciu, ako je predmetná situácia vo veci samej.

54

Preto je potrebné vychádzať z toho, že v takejto situácii, keď pracovný vzťah vykazuje dostatočne úzku väzbu s územím Únie, dôjde k označeniu uplatniteľných právnych predpisov na základe iných ustanovení hlavy II nariadenia č. 1408/71, ako je článok 13 ods. 2 písm. f) tohto nariadenia.

55

V bode 44 tohto rozsudku sa v situácii pána Kika konštatovala existencia dostatočne úzkej väzby s územím Únie.

56

Pokiaľ ide o určenie, ktoré právne predpisy sú uplatniteľné v takejto situácii podľa nariadenia č. 1408/71, treba vychádzať z toho, že všeobecné pravidlo nachádzajúce sa v článku 13 ods. 2 písm. c) tohto nariadenia, ktoré označuje za relevantné právne predpisy členského štátu vlajky plavidla, pokiaľ ide o námorníkov, nemožno analogicky uplatniť, keďže v prejednávanej veci ide o osobu vykonávajúcu zamestnanie na plavidle plaviacom sa pod vlajkou tretieho štátu.

57

Za podobných okolností Súdny dvor usúdil, že uplatniteľné právne predpisy vyplývajú z ustanovení hlavy II tohto nariadenia, pričom sa zohľadňujú faktory väzby dotknutej situácie s právnymi predpismi členských štátov (pozri rozsudok Aldewereld, EU:C:1994:271, bod 20).

58

Rovnako ako v situácii v rozsudku Aldewereld (EU:C:1994:271, bod 21), aj v prejednávanej veci sú jedinými faktormi väzby s právnou úpravou členského štátu alebo štátu považovaného za členský štát bydlisko pracovníka a sídlo zamestnávateľa. V bode 22 uvedeného rozsudku pritom Súdny dvor konštatoval, že uplatniteľnosť právnych predpisov členského štátu bydliska v systéme nariadenia č. 1408/71 sa javí ako sekundárne pravidlo, ktoré sa použije za predpokladu,

že tieto právne predpisy vykazujú väzbu s pracovným vzťahom. Ak teda pracovník nemá bydlisko na území niektorého z členských štátov, v ktorom vykonáva svoju činnosť, potom sa spravidla uplatní pravidlo miesta podnikania alebo sídla zamestnávateľa.

59

V situácii vo veci samej je toto konštatovanie posilnené aj ustanovením článku 14 ods. 2 písm. a) prvej vety nariadenia č. 1408/71, ktoré ukazuje na systematiku tohto nariadenia, pokiaľ ide o osoby vykonávajúce prácu prevažne súvisiacu s cestovaním a uskutočňovanú za podmienok, že jej výkon nemožno spájať s konkrétnym miestom, a podľa ktorého sa na tieto osoby budú uplatňovať právne predpisy členského štátu sídla zamestnávateľa.

60

Aj keď totiž toto ustanovenie, ako z jeho názvu vyplýva, obsahuje osobitné pravidlá, ktoré sa vzťahujú na iné osoby ako námorníkov, predmetná situácia pracovníka vykonávajúceho závislú činnosť mimo územia Únie na palube plavidla plaviaceho sa pod vlajkou tretieho štátu je porovnateľná so situáciou osôb priamo uvedených v tomto ustanovení, keďže ani štát vlajky plavidla a ani miesto výkonu zamestnania nevykazujú väzbu s právnymi predpismi členského štátu.

61

V dôsledku toho v situácii pracovníka, akým je pán Kik, sú uplatniteľnými právnymi predpismi predpisy členského štátu alebo štátu považovaného za členský štát, v ktorom má podnik zamestnávajúci tohto pracovníka svoje sídlo.

62

Vzhľadom na to, že Súdny dvor nedisponuje informáciou o povahe systému poistenia upraveného švajčiarskou právnou úpravou a vzhľadom na to, že podľa holandskej právnej úpravy holandské predpisy upravujú situáciu pracovníka, akým je pán Kik, v dotknutom období tak, že vyžadujú poistenie takéhoto pracovníka v systéme povinného poistenia, treba zdôrazniť, že v súlade s článkom 15 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1408/71 ak uplatnenie právnych predpisov viacerých členských štátoch, za ktoré má byť Švajčiarska konfederácia považovaná, má za následok poistenie v systéme dobrovoľného poistenia a povinného poistenia, na dotknutú osobu sa vzťahuje výlučne systém povinného poistenia.

63

V prípade ak v súlade s nariadením č. 1408/71 právny poriadok štátu sídla zamestnávateľa nestanovuje poistenie zamestnanca, akým je pán Kik, v žiadnom systéme sociálneho zabezpečenia, uplatnia sa právne predpisy členského štátu bydliska takéhoto pracovníka. Treba totiž pripomenúť, že ustanovenia hlavy II tohto nariadenia majú za cieľ tiež zabrániť tomu, aby osoby, ktoré patria do pôsobnosti tohto nariadenia, boli zbavené ochrany v oblasti sociálneho zabezpečenia v prípade, že by neexistovala právna úprava, ktorá by sa na ne vzťahovala (rozsudok van Pommeren/Bourgoniën, EU:C:2005:431, bod 34 a citovaná judikatúra).

64

S ohľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné na druhú otázku odpovedať tak, že ustanovenia o určení uplatniteľných právnych predpisov obsiahnuté v hlave II nariadenia č. 1408/71 sa majú vykladať v tom zmysle, že štátny príslušník členského štátu alebo Švajčiarskej konfederácie, považovanej na účely tohto nariadenia za členský štát, ktorý vykonáva závislú

„Innos“ na palube plavidla plaviaceho sa pod vlajkou tretieho štátu mimo územia Únie, okrem iného na kontinentálnom šelfe „lenského štátu, ktorý je však zamestnaný podnikom so sídlom na území Švajčiarskej konfederácie, podlieha právnym predpisom „lenského štátu sídla svojho zamestnávateľa. Ak by však za okolností, o aké ide vo veci samej, viedlo uplatňovanie týchto právnych predpisov v súlade s uvedeným nariadením k poisteniu v systéme dobrovoľného poistenia alebo neviedlo k poisteniu v žiadnom systéme sociálneho zabezpečenia, tento štátny príslušník by podliehal právnym predpisom „lenského štátu svojho bydliska.

O trovách

65

Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1.

Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999, sa má vykladať v tom zmysle, že pracovník, akým je pán Kik, ktorý je štátnym príslušníkom „lenského štátu, kde má bydlisko a kde sú zdaňované jeho príjmy, pracuje na plavidle na kladenie potrubí plaviacom sa pod vlajkou tretieho štátu na rozličných miestach vo svete, okrem iného na časti kontinentálneho šelfu patriacej určitým „lenským štátom, a bol pôvodne zamestnaný podnikom so sídlom v „lenskom štáte svojho bydliska, zmení zamestnávateľa a následne je zamestnávaný podnikom so sídlom na území Švajčiarskej konfederácie, pričom naďalej má bydlisko v tom istom „lenskom štáte a naďalej sa plaví na tom istom plavidle, patrí do osobnej pôsobnosti nariadenia č. 1408/71, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97, zmeneným a doplneným nariadením č. 307/1999.

2.

Ustanovenia o určení uplatniteľných právnych predpisov obsiahnuté v hlave II nariadenia č. 1408/71, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97 a nariadením č. 307/1999, sa majú vykladať v tom zmysle, že štátny príslušník „lenského štátu alebo Švajčiarskej konfederácie, považovanej na účely tohto nariadenia za „lenský štát, ktorý vykonáva závislú „Innos“ na palube plavidla plaviaceho sa pod vlajkou tretieho štátu mimo územia Únie, okrem iného na kontinentálnom šelfe „lenského štátu, ktorý je však zamestnaný podnikom so sídlom na území Švajčiarskej konfederácie, podlieha právnym predpisom „lenského štátu sídla svojho zamestnávateľa. Ak by však za okolností, o aké ide vo veci samej, viedlo uplatňovanie týchto právnych predpisov v súlade s uvedeným nariadením k poisteniu v systéme dobrovoľného poistenia alebo neviedlo k poisteniu v žiadnom systéme sociálneho zabezpečenia, tento štátny príslušník by podliehal právnym predpisom „lenského štátu svojho bydliska.

Podpisy

(*1) Jazyk konania: holand?ina.